

**Odbor dopravy a silničního
hospodářství**
oddělení silničního hospodářství

Dle rozdělovníku

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
30. dubna 2021	Mgr. Jakub Drápal	KUZL 72638/2019	KUSP 72638/2019/DOP/JD

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako odvolací správní orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle § 40 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), a dále podle § 10, § 11 odst. 1 písm. b), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **přezkoumal** na základě odvolání Správy železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Oblastní ředitelství Olomouc, Nerudova 1, 779 00 Olomouc, **rozhodnutí** Obecního úřadu Jarohněvice (dále jen „správní orgán“) ze dne 21. 10. 2019, č.j. 56/2019, kterým bylo podle § 37 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích rozhodnuto o zamítnutí zrušení úrovnového křížení dráhy s pozemní komunikací - železničního přejezdu „P 7312 v km 5,593 trati Kroměříž – Zborovice“, a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Obecního úřadu Jarohněvice ze dne 21. 10. 2019, č.j. 56/2019, ruší a věc se vrací tomuto správnímu orgánu k novému projednání.

Účastník řízení podle 27 odst. 1 správního řádu:

Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Oblastní ředitelství Olomouc, Nerudova 1, 779 00 Olomouc

Odůvodnění:

Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že správní orgán obdržel dne 13. 9. 2019 žádost Správy železniční dopravní cesty, státní organizace (nyní již jako „Správa železnic, státní organizace“) o zrušení úrovněvého železničního přejezdu „P 7312 v km 5,593 trati Kroměříž – Zborovice“.

Správní orgán po oznámení zahájení řízení a projednání rozhodl o této žádosti tak, že rozhodnutím ze dne 21. 10. 2019, č.j. 56/2019 rozhodl o zamítnutí žádosti na zrušení tohoto železničního přejezdu, kdy ve výroku č. 2 napadeného rozhodnutí nařídil zabezpečení železničního přejezdu v souladu s vyhláškou 177/1995 Sb.

Toto rozhodnutí bylo doručeno všem účastníkům řízení, jejichž okruh stanovil správní orgán.

Proti shora citovanému rozhodnutí podala Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Oblastní ředitelství Olomouc, Nerudova 1, 779 00 Olomouc (dále též „odvolatel“) dne 4. 11. 2019 odvolání, ve kterém bylo uvedeno, že vydané rozhodnutí napadá v celém jeho rozsahu s tím, že nebyly dodrženy zákonné podmínky řízení, rozhodnutí je nepřezkoumatelné, výrok rozhodnutí nemá oporu v provedených důkazech a správní orgán překročil svou funkční pravomoc. Odvolatel poukazuje na fakt, že správní orgán v řízení špatně vytyčil okruh účastníků, když jedním z nich má být obec Jarohněvice, druhým Policie ČR, přičemž podle názoru odvolatele však obec ani PČR postavení účastníka nemají. Policie je dotčeným orgánem pouze v případech zřízení místa křížení dráhy s pozemní komunikací, nikoli při jejím zrušení. Správní řád definuje účastníky v § 27. Obec nedoložila svůj zájem na výsledku řízení o odstranění železničního přejezdu P7312, není vlastníkem pozemků, které by měly být pomocí přejezdu obsluhovány. Odvolatel je přesvědčen, že jediným vodítkem, kterým měl být správní orgán veden při svém rozhodnutí, je skutečnost, zda zrušením přejezdu budou dotčena vlastnická práva vlastníků pozemků či jiných nemovitých věcí, které jsou spojeny účelovými komunikacemi a pomocí železničního přejezdu P7312 situovaným na účelové komunikaci, tj. zda jim bude zachován přístup k jejich nemovitostem, resp. zda existuje jiná komunikační alternativa přístupu k pozemkům. Na toto zjištění však správní orgán zcela rezignoval. Vlastníci nemovitostí mohou k jejich obsluze využít přejezdu P7313 umístěného na silnic číslo III/43220, když tento umožňuje pohodlný přístup ke všem nemovitostem nacházejícím se v okolí přejezdu P7312. Fakt zvýšených provozních nákladů na obhospodařování pozemků není důvod k zamítnutí návrhu na zrušení železničního přejezdu. Jedná se o hospodářské riziko vlastníka pozemku, které musí řešit svým vlastním manažerským přístupem vedení podniku, pokud se jedná o zemědělské celky, nikoli toliko populárním přenesením nákladů tohoto na vrub odvolatele v podobě údržby železničního přejezdu. Tedy pokud jde o „nutnou a ničím nenahraditelnou komunikační potřebu“ existence přejezdu, tak je třeba zjistit a posoudit zda v posuzovaném případě plní potencionální účelová komunikace na dotčeném pozemku (pozemcích) spolu s přejezdem nezbytnou dopravní spojnici, a zda se nejedná o tzv. „cestu z pohodlí“. Správní orgán také pod výrokem 2 svého rozhodnutí nařídil odvolateli zabezpečit přejezd v souladu s vyhláškou 177/1996Sb., k čemuž ovšem není kompetentní. Pro výše uvedené odvolatel navrhl, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému řízení.

K výše uvedenému odvolání se vyjádřil pouze správní orgán v předání spisu odvolacímu orgánu, kde ve svém stanovisku podle § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu sdělil, že odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě. K odvolacím námitkám žadatele správní orgán uvedl, že vydal napadené rozhodnutí v souladu s právními předpisy, kdy řádně

oznámil zahájení správního řízení, vymezil okruh účastníků řízení, účastníky řízení poučil o jejich procesních právech a řádně vypořádal námítky účastníků řízení. Policie České republiky byla v řízení pouze dotčeným orgánem, nikoliv účastníkem řízení. Obec Jarohněvice je přímým účastníkem řízení, neboť dotčený železniční přejezd se nachází v katastru této obce a rovněž i dotčené pozemky, které by zrušením železničního přejezdu pozbyly přístup a příjezd. Správnímu orgánu ze své úřední činnosti bylo zcela zřejmé, že zrušením železničního přejezdu by došlo k znepřístupnění celé řady nemovitostí v katastru obce Jarohněvice. Není pravdou, že by vlastníci nemovitostí mohli k přístupu ke svým nemovitostem využívat jiný železniční přejezd, tuto skutečnost žadatel nijak blíže neprokázal. Místní komunikace, na které se nachází předmětný železniční přejezd, není v žádném případě cestou z pohodlí, ale plní funkci nezbytné komunikační spojnice. Žadatel závěrem svého odvolání nesprávně uvedl vyhlášku č. 177/1996 Sb., správně se má jednat o vyhlášku č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah. Druhým výrokem rozhodnutí správní orgán uložil žadateli obecnou povinnost dle § 37 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích udržovat v řádném stavu silnici nebo místní komunikaci na přejezdu bez závor do vzdálenosti 2,5 m od osy krajní koleje. K činnosti dle § 37 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích je příslušný silniční správní úřad, zde správní orgán. Správní orgán druhým výrokem rozhodnutí nenařizuje povinnost na základě vyhlášky č. 177/1995 Sb., ale tuto pouze pro pořádek cituje. Správní orgán je přesvědčen, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a neexistuje v současnosti žádný zákonný důvod, pro který by byl správní orgán povinen nařídit odstranění předmětného železničního přejezdu. S ohledem na shora uvedené správní orgán navrhl, aby odvolací orgán v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Odvolací orgán musí nejprve uvést, že vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. 1. 2021 nabyl účinnosti zákon č. 403/2020 Sb., kterým se mj. měnil i zákon o pozemních komunikacích a některé související zákony, který ve svém článku XXVII Přechodná ustanovení stanoví, že správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, postupoval odvolací orgán v odvolacím řízení podle dosavadního právního předpisu, tj. podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve znění platném a účinném do 31. 12. 2020.

Odvolací orgán přezkoumal ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu odvoláním napadené rozhodnutí a dospěl k následujícím závěrům.

Odvolací orgán zjistil, že napadené rozhodnutí je nezákonné, když oprávněná úřední osoba (starosta obce), která vykonávala pravomoc správního orgánu, zároveň i zastupovala účastníka řízení. Odvolací orgán krom této pro věc stěžejní skutečnosti konstatuje, že vydané rozhodnutí je dále v rozporu se správním řádem a zákonem o pozemních komunikacích, a je nepřezkoumatelné. V tomto případě v řízení nebyl správně vymezen okruh účastníků řízení podle ustanovení § 27 správního řádu a dále pak nebyl zjištěn skutkový stav věci podle ustanovení § 3 správního řádu, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s

požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu, čímž se však odvolací orgán nebude zabývat pro zjištění uvedená níže.

Z předloženého spisu a vydaného rozhodnutí ve věci vyplývají zejména následující skutečnosti.

Dne 13. 9. 2019 odvolatel podal k rukám správního orgánu žádost o zrušení železničního přejezdu „P 7312 v km 5,593 trati Kroměříž - Zborovice. Žadatel svou žádost odůvodnil konstatováním, že obslužnost přilehlých pozemků je zajištěna jiným železničním přejezdem P7 313 na silnici III/43220 v km 5,816, kdy jako přílohu podal souhlas drážního úřadu se zrušením příslušného přejezdu ze dne 2. 9. 2019, mapové podklady a fotodokumentaci.

Správní orgán vyhodnotil jako účastníky řízení obec Jarohněvice a žadatele. Dotčeným orgánem stanovil bez jakéhokoliv zdůvodnění Policii ČR.

Správní orgán všem známým účastníkům řízení písemně oznámil zahájení správního řízení dne 25. 9. 2019. Současně správní orgán poučil účastníky řízení o právu vznášet návrhy, námítky a uplatňovat svá stanoviska, a to ve lhůtě do 10 dnů od oznámení zahájení řízení.

Ve stanovené lhůtě podala námitku obec Jarohněvice, která kategoricky nesouhlasila se zrušením předmětného železničního přejezdu, neboť jeho zrušením by došlo k zamezení přístupu a příjezdu k nemovitostem jejich vlastníků a došlo by k zamezení příjezdu k těmto nemovitostem i pro vozidla integrovaného záchranného systému. Nesouhlas byl doložen usnesením starosty obce Jarohněvice.

Správní orgán následně rozhodl tak, že žádost žadatele o zrušení existujícího železničního přejezdu „P 7312 v km 5, 593 trati Kroměříž - Zborovice, zamítl a ve výroku č. 2 napadeného rozhodnutí nařídil zabezpečení železničního přejezdu v souladu s vyhláškou 177/1995 Sb.

Posouzení věci odvolacím orgánem:

Odvolací orgán nejprve musí vyjasnit otázku podjatosti a vyloučení oprávněné úřední osoby z projednávání a rozhodování v této předmětné věci.

Podle § 14 odst. 1 správního řádu - je každá úřední osoba, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.

Odvolací orgán musí po prostudování kompletního spisového materiálu konstatovat, že z něj jednoznačně vyplývá, že starosta obce Jarohněvice nejenže zastupuje obec jako účastníka řízení, ale zároveň i vykonává pravomoc správního orgánu jako oprávněná úřední osoba, což však podle názoru odvolacího orgánu není možné.

Podle závěru č. 133 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 14. 2. 2014:

„Pokud starosta zastupuje obec jako účastníka řízení, nemůže v takovém řízení zároveň vykonávat pravomoc správního orgánu jako oprávněná úřední osoba, neboť je podle § 14 odst. 1 správního řádu vyloučen ze všech úkonů v řízení. V takovém případě krajský úřad postupuje podle § 131 odst. 4 správního řádu. Totéž platí, pokud starosta zastupuje

obec jako účastníka řízení a oprávněnou úřední osobou k vedení řízení je místostarosta této obce (a naopak).“

„Pro vyslovení podjatosti nemusí existovat její přímé prokázání, postačí pochybnosti o nepodjatosti konkrétní osoby ve vztahu k výsledku řízení s ohledem na její faktický poměr k věci samé, účastníkům řízení či jejich zástupcům. Podjatost je možné konstatovat u kterékoliv úřední osoby, která se aktivně a bezprostředně podílí na výkonu pravomoci správního orgánu.

K vystupování starosty jako oprávněné úřední osoby a zároveň zástupce účastníka řízení lze uvést, že uvedený možný střet správní řád, ani zákon o obcích výslovně neupravuje. Dle ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), (dále jen „zákon o obcích“), zastupuje starosta obec navenek, zároveň stojí dle ustanovení § 109 odst. 1 in fine v čele obecního úřadu. Podle ustanovení §104 odst. 1 zákona o obcích zastupuje místostarosta starostu.

Tento problém se týká zejména obcí základního typu v situaci, kdy zvláštní zákon svěřuje obecnímu úřadu obce vedení řízení týkajícího se zájmu obce – tehdy dochází k situacím, kdy je samotná obec v pozici účastníka správního řízení a zároveň je obecní úřad této obce správním orgánem, který má povinnost skrze své úřední osoby (zpravidla pouze starosta nebo místostarosta) jednat nestranně a o předmětu tohoto řízení rozhodnout. Starosta obce se tak může dostat do pozice, kdy má zastupovat účastníka řízení a zároveň by měl vést řízení jako oprávněná úřední osoba dle § 15 odst. 2 správního řádu. Tuto situaci však lze považovat za odporující zákonu.

V první řadě je třeba uvést, že i pro oblast správního řízení platí ústavní zásada, že nikdo nemůže být soudcem ve své vlastní věci. Pokud starosta zastupuje obec jako účastníka řízení, nemůže zároveň v řízení ve věci, která se týká zájmu této obce, zároveň vykonávat pravomoci správního orgánu jako oprávněná úřední osoba.

Na jedné straně je totiž starosta povinen hájit a tlumočit navenek zájmy obce (hájí např. ekonomické zájmy obce) a na druhé straně je coby oprávněná úřední osoba povinen jednat nestranně a hájit veřejný zájem (§ 2 odst. 4 správního řádu), resp. jednotlivé veřejné zájmy, které vyplývají ze speciálních zákonů. Je evidentní, že uvedené role se mohou v případě osoby starosty dostat do střetu.

Dle názoru poradního sboru je třeba (právě s ohledem na výše zmíněný princip nemo iudex in causa sua) ve výše nastíněné situaci dospět k závěru, že starosta jako úřední osoba má takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jeho nepodjatosti a je tak dle § 14 odst. 1 správního řádu vyloučen ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohl ovlivnit výsledek řízení.

K tomu lze citovat jeden z nejnovějších judikатурních závěrů, který se vyslovil k problematice tzv. systémového rizika podjatosti, když vymezil že: „k pochybám o nepodjatosti postačí i poměrně nízká míra podezření, neboť (...) existence „systémového rizika podjatosti“ je sama o sobě signálem ke zvýšené opatrnosti a „podezřívavosti“ při posuzování důvodů pro vyloučení úřední osoby z úkonů v řízení. Důvody k uvedenému podezření mohou být nejrůznějšího druhu a nelze je specifikovat jinak než obecnými rysy a představitelnými příklady. Bude se jednat o takové skutečnosti, které naznačují, že zde existuje někdo, kdo má zájem na určitém výsledku řízení, v němž se má rozhodovat, a přitom má či může mít schopnost působit na příslušnou úřední osobu prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu k územnímu samosprávnému celku.“ (Rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. listopadu

2012, č. j. 1 As 89/2010-119). V případě starosty plnění roli zástupce účastníka řízení (obce) a oprávněné úřední osoby výše zmíněné podezření vyvěrá právě ze zdvojení rolí u jediné osoby. Vzhledem k výše uvedené argumentaci (starosta jako politický funkcionář prosazuje zájmy obce a nese za to zodpovědnost), je tedy prakticky nepředstavitelné, aby starosta v řízení, jehož předmět se dotýká zájmu obce, vystupoval v pozici oprávněné úřední osoby nestranně a objektivně.

V obdobné situaci se může nacházet i místostarosta obce, neboť nelze ve všech případech automaticky akceptovat ryze formalistické řešení, že za obec bude v řízení jednat místostarosta, a starosta bude oprávněnou úřední osobou, která ve věci rozhoduje (a naopak). Takový postup totiž může opět v závislosti na posouzení okolností konkrétního případu založit závažné důvody pochybnosti o nepodjatosti oprávněné úřední osoby právě s ohledem na postavení místostarosty jako politického funkcionáře obce, který úzce spolupracuje se starostou a je stejně jako starosta povinen prosazovat zájmy tohoto územního samosprávného celku.

Lze uzavřít, že jak starosta, tak i místostarosta, jsou z titulu své funkce povinni hájit především zájmy obce, což může mít v řízení vliv na nestranný přístup starosty či místostarosty jako oprávněných úředních osob. Z toho vyplývá, že by uvedené oprávněné úřední osoby měly být vyloučeny z řízení z důvodu podjatosti, neboť zde vyvstává obava, že nejsou s to nestranný přístup v řízení dodržet.

V situaci, kdy je úřední osoba vyloučena z projednávání, za ni podle § 14 odst. 4 správního řádu má představený určit jinou úřední osobu, která není k vyloučenému ve vztahu podřízenosti. **V případě, kdy nelze určit nikoho jiného, bezodkladně o tom uvědomí nadřízený správní orgán a spolu s tím mu předá spis. Nadřízený správní orgán postupuje podle § 131 odst. 4 správního řádu.**

Z výše uvedeného ovšem vyplývá, že v obci z důvodu vyloučení starosty není možné určit jinou úřední osobu, která by vůči starostovi obce nebyla ve vztahu podřízenosti. Protože obecní úřad není z důvodu vyloučení všech úředních osob způsobilý věc projednat a ve věci rozhodnout, nadřízený správní orgán (krajský úřad) v souladu s § 131 odst. 4 správního řádu usnesením pověří k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu (jiný obecní úřad), jehož obvod sousedí se správním obvodem nezpůsobilého správního orgánu.

Podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu účastníky v řízení o žádosti jsou žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu.

Podle § 27 odst. 2 správního řádu účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

V návaznosti na výše uvedené odvolací orgán dospěl k závěru, že správní orgán jednoznačně pochybil již při vymezení účastníků řízení, když ve svém rozhodnutí uvedl, že citují: „Při vymezení okruhu účastníků řízení dospěl silniční správní úřad k závěru, že v daném případě toto právní posouzení dle § 27 správního řádu přísluší vedle žadatele i Obci Jarohněvice a Policii ČR dopravnímu inspektorátu Kroměříž.“ (konec citace).

Nejenže tento svůj názor správní orgán nijak neodůvodnil v tom směru, proč nemohou být dotčena práva ostatních osob, což vede k absolutní nepřezkoumatelnosti rozhodnutí,

Účastenství ve správním řízení, pokud zvláštní právní předpisy neobsahují speciální právní úpravu stran účastenství, řeší výše citovaný § 27 správního řádu, přičemž správní orgán nijak neřešil pozici vedlejších účastníků, jak je vymezuje správní řád v § 27 odst. 2, neboť rozhodnutím správního orgánu mohly být zcela jistě dotčeny na svých právech i další osoby, které měl správní orgán správně vymezit, když platí, že aby dotčená osoba byla účastníkem řízení, postačuje, že **je možné**, že bude rozhodnutím přímo dotčena ve svých právech nebo povinnostech. Odvolací orgán k tomu pouze dodává, že Policie ČR samozřejmě nemůže být účastníkem tohoto řízení a nevystupuje zde ani jako dotčený orgán.

Pro tento posuzovaný případ je však stěžejní to zjištění, že z podkladů obsažených ve spisovém materiálu je postaveno najisto, že zrušením předmětného železničního přejezdu musí být dotčena minimálně obec Jarohněvice jako vlastník přilehlých pozemků parc. č. 747 a parc. č. 752/1 vše v katastrálním území Jarohněvice.

Podle § 40 odst. 5 písm. b) zákona o pozemních komunikacích obecní úřad vykonává působnost silničního správního úřadu ve věcech místních komunikací s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje obecní úřad obce s rozšířenou působností.

Podle § 37 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích může na žádost vlastníka dráhy nebo pozemní komunikace příslušný silniční správní úřad se souhlasem drážního správního úřadu rozhodnout o zrušení přejezdu.

Při přezkoumání postupu správního orgánu v průběhu jím vedeného řízení a při vydání napadeného rozhodnutí bylo odvolacím orgánem konstatováno, že není možné, aby jakákoliv úřední osoba Obecního úřadu Jarohněvice rozhodovala o žádosti odvolatele popsané shora, navíc když starosta obce vydal v reakci na podanou žádost o zrušení předmětného železničního přejezdu dne 27. 9. 2019 **usnesení starosty obce** podle § 99 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích v platném znění, ve kterém uvádí, že projednal oznámení o zahájení řízení ve věci zrušení železničního přejezdu P 7312 v km 5,593 trati Kroměříž - Zborovice na pozemku parc. č. 138/1 v k.ú. Jarohněvice a nesouhlasí se zrušením železničního přejezdu P 7312 v km 5,593 trať Kroměříž - Zborovice z důvodu řádného zajištění přístupu vlastníkům na své nemovitosti a řádného přístupu složkám Integrovaného záchranného systému.

Odvolací orgán konstatuje, že po tomto „usnesení starosty obce“ měl správní orgán okamžitě uvědomit nadřízený správní orgán a spolu s tím mu předat kompletní spisový materiál, neboť úřední osoba (v tomto případě starosta obce) byla zcela jasně vyloučena z projednávání, kdy bylo evidentní, že nelze vyřízením věci určit ani nikoho jiného.

Odvolacím orgánem byly s ohledem na výše uvedené zjištěny v postupu silničního správního úřadu a vydaném rozhodnutí tak závažná pochybení, která odůvodňují zrušení napadeného rozhodnutí.

V souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vyslovil odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán při novém projednání věci vázán.

Právní názor odvolacího orgánu:

Správní orgán po obdržení pravomocného rozhodnutí odvolacího orgánu, jehož přílohou bude i příslušný správní spis, nebude již ve věci konat jakékoliv další kroky a zašle kompletní spisový materiál spolu s vyjádřením o vyloučení Obecního úřadu Jarohněvice z projednávání této věci,

kdy nadřízený správní orgán (krajský úřad) v souladu s § 131 odst. 4 správního řádu usnesením pověří k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu, jehož obvod sousedí se správním obvodem nezpůsobilého správního orgánu.

Poučení o odvolání:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

otisk razítka

Mgr. Jakub Drápal
referent odboru dopravy a silničního hospodářství

(dokument opatřen elektronickým podpisem)

Odvolatel:

Správa železnic, státní organizace, IČ: 70994234, Oblastní ředitelství Olomouc, Nerudova 1,
779 00 Olomouc – DS

Účastník:

Obec Jarohněvice - DS

Po nabytí právní moci:

Obecní úřad Jarohněvice
KUZK ODSH